

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 10. Joannis XII. mors. Benedictus V. Papa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

§. X.

Sæculum X.
A. C. 964.*Joannis XII. mors. Benedictus V.
Papa.*

Hoc Concilio celebrato, Joannes XII. *Luitpr. VI. hist. c. XI. Supl. Regin. an. 964.*
 Papa tres non totos menses super-
 fles fuit. Namque cum quadam nocte
 extra Urbem cum femina nupta libidi-
 naretur, in temporibus percussus, post
 exactum octiduum non accepto Sacro
 Viatico animam exhalavit. (*) Sublatus
 est decima quarta Maji, postquam S. Se-
 dem, si totum tempus ab ejus electione
 censeatur, annis octo & prope duobus
 mensibus tenuisset. Tunc vero Roma-
 ni, Ottonis Imperatoris iram pertime-
 scentes,

(*) Merito hic notandum, quod scribit Na-
 talis Alexander tom. XI. p. m. 249. *Joannem
 XII. Auctor Appendicis ad Luitprandum, no-
 cte quadam, dum fædis amoribus indulgeret, in
 temporibus a Diabolo percussum (alii a mulie-
 ris qua abutebatur marito) eoque ex vulnere
 infra octo dies mortuum scribunt. Ottonis Im-
 peratoris partibus, quem Sanctissimum semper
 vocat, penitus devotum extitisse, & Leoni VIII.
 additum Auctorem illum, certum est. Ut non
 immerito veniant in suspicionem plurima quæ
 de Joanne XII. & infausto ejus obitu memo-
 rat.*

Fuit Luitprandus Episcopus Cremonensis.

Seculum X. scentes, & fidei, quam eidem & Leoni
A. C. 964. Papæ juraverant, immemores, Benedi-
 ctum Cardinalem Diaconum Ecclesiæ
 Romanæ eligunt, & ordinant, promit-
 tentes & Sacramento se obstringentes,
 nunquam se ab ipso defecturos, & con-
 tra Imperatorem defensuros. Is Bene-
 dictus V. dicitur.

His compertis Otto, collecto exerci-
 tu, Romam obsidet, cuncti qui fuga se se
 proripere conabantur, aliquo corporis
 membro mutilantur. Animum ad pro-
 pugnandam civitatem addidit Benedi-
 ctus Papa, murosque conscendit, Impe-
 ratori militibusque ejus excommunica-
 tionem comminatus. Sed Imperatore
 obsidionem strenue urgente Romani di-
 ra fame pressi in Vigilia S. Joannis Præ-
 cursoris, vigesima tertia Junii anno 964.
 portis apertis victorem recipiunt. Tunc
 vero Benedictum Ottoni tradunt, & Leo-
 nem VIII. a Joanne depositum, Papam
 venerantur.

tom. 9. Conc. Concilium deinde in Ecclesia Late-
p. 659. ex ranensi celebratur, Leone Papa præsi-
Luitpr. te, Ottone Imperatore Episcopisque Ro-
 manis, Italis, Lotharingis, Saxonibus,
 Clericis populoque Romano, præsentibus.
 Benedictus Papa vestibibus Pontifi-
 ciiis ornatus, illorum, qui ipsum elegerant,
 manibus introducitur, ad quem Bene-
 dictus, Archidiaconus Cardinalis:

Qua

Qua auctoritate, quo jure, Usurpator, has vestes Pontificias invasisti, superstite Venerabili Papa Leone, hic praesente, quem nobiscum, rejecto Joanne, elegisti? num inficiari potes, te praesenti Domino Imperatori juramento promississe, nunquam tecum ceteris Romanis Papam electurum, aut ordinaturum, absque illius, filiique sui Regis Ottonis consensu? Benedictus respondit: Si quid peccavi, miseremini mei. Ad haec Imperator, effusis lacrymis, Episcopos rogavit, ne quodquam praedictum inferretur, si vellet & posset ad interrogata responderet, & si culpam fateretur, pro Dei timore ei veniam concederent. Quo audito Benedictus ad pedes Leonis Papae & Imperatoris provolutus clamabat, se peccasse, & Sacrae Sedis invasorem esse. () Tum Pallium sibi ipsi detraxit, quod cum ferula, seu baculo Pastoralis, quem manu gestabat, Leoni reddidit. Leo ferulam minutim confractam populo ostendit. Mox sedere jubet Benedictum, & Casula Stolaque ei ablatis ad Episcopos dixit: *Benedictum Apostolicae Sedis invasorem omni Pontificatus & Presbyteratus honore privamus; ob misericordiam vero Domini**

Sæculum X.
 A. C. 964.

(*) Majore plane constantia Dignitatem suam tueri Summum Pontificem decuisset.

Sæculum X. *Domini Imperatoris, qui nos Sedi nostra*
A. C. 964. *restituit, eum Diaconatus Ordinem babe-*
re permittimus, ea conditione, si non Ro-
mæ maneat, sed in exilium migret.

Occurrit hic Concilii istius Decre-
 tum, in quo Leo Papa cum toto Cle-
 ro, populoque Romano, Ottoni ejusque
 Successoribus concedit, confirmatque
 facultatem, deligendi sibi Successorem
 in Regno Italiæ, Papam constituendi, Epi-
 scopos investiendi; ita ut nec Patricius,
 nec Papa, nec Episcopus absque ejus
 consensu eligi possit, addita Excommu-
 nicationis, perpetui exilii & ultimi sup-
 plicii pœna. Nempe in hoc Concilio
 Potestas Sæcularis juncta erat Spiritualis,
 Populo Romano æque ac Clero præsen-
 te. In eodem Decreto dicitur, id fieri
 ad exemplum Hadriani Papæ, qui Caro-
 lo Magno unacum Dignitate Patricii Or-
 dinationem Sacræ Sedis & investituram
 Episcoporum concessisset. (*) Sed in
 Scripto-

(*) De hac Synodo & Constitutione pag.
 qua supra Natalis Alex. Hanc Constitutionem,
 quam refert Gratianus Dist. LXIII. Cap. in
 Synodo. Doctissimus Cardinalis Baronius sup-
 posititiam esse probat. Reclamat vir pariter do-
 ctissimus Petrus Marca Lib. VIII. de concordia
 Sacerdotii & Imperii Cap. XII. sed Baronii
 argumentis non respondet, petitis i. a falsitate
 similiis

Scriptoribus illius temporis hujus rei Sæculum X.
 mentio non fit, quamvis aliunde constet, A. C. 965.
 post tempora Caroli Magni æque ac an-
 tea ad ordinandum Pontificem Impera-
 torum consensum fuisse necessarium.

Otto Imperator Festis S. Joannis, &
 SS. Petri & Pauli Romæ celebratis, inde
 cum exercitu excedens, in Italia tamen
 reliquo anni tempore moratus est, ubi
 dira pestis Germanos invasit, quæ præ-
 ter alios Procures Henricum quoque Ar-
 chiepiscopum Trevirensis sustulit. Hen-
 rico successit Theodoricus Trevirensis
 Ecclesiæ Diaconus. Tandem Imperator,
 Festo Nativitatis Domini Ticini celebra-
 to, in Germaniam rediit, & in Franconia
 toto Quadragesimæ tempore anno non-
 gentesimo sexagesimo quinto versatus,
 Ingelheimii Festa Resurrectionis Domini-
 cæ transegit. Inde reversus in Saxo-
 niam, Benedictum Papam, haud diu ab-
 hinc depositum, secum deducens, eun-
 dem Adaldagi Archiepiscopi Bremensis

V. Marca
 VIII. Conc.
 c. 12. &c.
 c. 19. n. 6.

Suppl. Reg.
 an. 964.

ibid. an. 965.
 22.

E e 2 &

similis concessionis. quam ab Hadriano I. Caro-
 lo M. factam ait 2. Quod absurdum sit,
 Leonem VIII. concessisse Ottoni jam Imperato-
 ri, ut esset Patricius & Rex, quod in ea Con-
 stitutione habetur. 3. Quod hujus Constitutio-
 nis violatoribus non modo excommunicatio, sed
 ultimum etiam supplicium irrogetur: quod a
 Stylo Pontificiarum Constitutionum alienum &c.

Sæculum X. A. C. 965. Hamburgensis custodiæ commisit. Adal-
dagus, Imperatorem in Italiam profici-
scientem ab initio secutus, complures Re-
liquias Roma allatas in varias suæ Dica-
cesis Ecclesias distribuit; Benedictum
Papam vero Hamburgi custodivit, ma-
gno honore eum prosecutus, utpote vi-
rum eruditum, virtutibus insignem, &
si in ipsius electione contra Canones pec-
catum non fuisset, Papatu dignum. (*)
Quippe bono vitæ exemplo & doctrina
Saxones in Fide confirmavit. Jamque
Imperator, Benedictum Romanis, eum
deposcentibus, remittere cogitabat, cum
Hamburgi, quinta Julii, anno nongente-
simo sexagesimo quinto, e vivis abiit.
Hodieque hujus Papæ sepulchrum ibi-
dem in Ecclesia Cathedrali, sed demum
post aliquot sæcula extructum, visitur.

*sp. Papebr.
conat.*

§. XI.

Joannes XIII. Papa.

Leone VIII. sub initium mensis Aprilis,
postquam sedisset anno uno & men-
sibus quatuor, fatis functo, Romani ad-
ornata Legatione Azonem Protoscri-
narium & Marinum Episcopum Sutrien-
sem

(*) Fleurius Leonem, potius quam Benedi-
ctum, legitimum Pontificem fuisse existimare vi-
derur. Sed contra torrentem graditur.